

Egy mítosz összeomlik (?)

VISSZHANG - XLVII. évfolyam 26. szám, 2003. június 27.

Csurka István Havi Magyar Fórum című lapja a közelmúltban egy cikket közölt Egy mítosz összeomlik. A Leuchter-jelentés címmel. Ez a cikk Fred A. Leuchter főmérnök, USA állampolgár 1988 ápr. 5-én kelt írásának minden kommentár nélküli átvétele. Idézem a cikk utolsó mondatát: "Miután Auschwitzban, Birkenauban és Majdanekben áttekintettük az összes anyagot és megvizsgáltunk minden helyszínt, a bizonyítékokat megsemmisítő erejűnek találjuk. Ezen helyek egyikén sem voltak kivégzésre szolgáló gázkamrák. A szerző legjobb tudása szerinti szakvéleménye, hogy a megvizsgált helyszínek állítólagos gázkamráit sem akkor, sem most nem használhatták kivégzésre, és soha senki nem is vélhette komolyan, hogy ezek ilyen feladatot láthattak el." A gázkamrákra vonatkozóan hasonló megállapítás volt olvasható kb. egy éve a Magyar Demokrata című lapban Csurka párttársa, Gazdag István tollából, aki a leírtakat még azzal is megtoldotta, hogy a Hitlerjugend arany betűkkel írta be a nevét a német történelem dicsőségslapjaira, mivel haláltmegvető bátorsággal harcolt a hazáját nagy túlerőben előzőnlő orosz és angol hordák ellen.

Írásának köszönhetően Leuchter mindennemű újfasiszta, antiszemita mozgalom kultikus figurájává vált; "Jelentését" lépten-nyomon idézik. Áltudományos, álmérnöki "bizonyítékai" között a gázkamrák falainak vakolatából vett minták kémiai analízisének adatai is szerepelnek. Magam értek valamit a témához, hiszen vegyész-akadémikus, a Magyar Tudományos Akadémia Kémiai Tudományok Osztályának elnöke vagyok. Méltatlannak érzem azonban, hogy ezzel kapcsolatban kifejtsem véleményemet. Mindössze arra hívom fel figyelmet, hogy ezt megtette egy Richard J. Green nevű kémikus (<http://www.holocaust-history.org/auschwitz/chemistry>), aki komoly kémiai érvekkel cáfolta meg Leuchter kémiai sarlatánságait.

Ez azonban természetesen számomra nem kémiai, hanem politikai, és - családom gyökerei miatt - személyes ügy. Úgy gondolom, az új magyar közléseket komolyan kell vennem, hiszen Gazdag István cikke nem akármilyen sajtótermékben jelent meg, hanem egy olyan hetilapban, amelynek előfizetését, sőt propagálását nem kisebb ember, mint Orbán Viktor, volt miniszterelnök ajánlotta a magyar népnek, Csurka pedig kiváló író (volt). Kitűnő színdarabjain vörösre tapsoltam a tenyerem; könyvespolcomon ma is ott állnak remek novelláskötetei. Ezek közül különösen az Egy fogadó lelkivilága című kötetet kedvelem, amely arany borítóval jelent meg, rajta egy 30-as számmal (Magvető és Szépirodalmi Kiadó, "30 év", Sorozatszerkesztő: Illés Endre és Kardos György, Budapest, 1976). Ismervén a szerző szilárd jellemét és bátor radikalizmusát, el tudom képzelni, hogy milyen kemény levélben utasította vissza a volt ÁVH-t tiszt szerkesztő felkérését, hogy küldjön válogatást írásaiból a hazánk felszabadulása 30. évfordulójára összeállítandó sorozatba. A kötet nyilvánvalóan az író tiltakozása ellenére jelent meg. Abban azonban biztos vagyok, hogy a honoráriumot nem vette fel, hiszen ezzel elismerte volna, hogy 1945. április 4-e hazánk felszabadulásának napja volt. Az őt ezzel ért atrocitásért már akkor is őszintén sajnáltam.

Most is szánom, amikor egy megbukott, szétesőben levő párt bukott vezetőjeként öngerjesztéssel felhevítve magát szórja átkait reggelente a Nap-tévében a magyar közélet minden résztvevőjére, hebegve-izzadva harsogja soha meg nem valósuló Kasszandra-jóslatait, a magyar jövőt illető zavaros gondolatait. (Előzmény az ÉS-ben: Nem vagyok antiszemita, június 13. (-bár))

Visszatérve Auschwitzhoz és az antiszemitizmushoz, azt, hogy Csurka nem antiszemita, azt már sokszor (be?)bizonyította. Engem erről tökéletesen meggyőznek oly gyakran elismételt szavai arról, hogy zsidó zöldségesnél vásárol, akivel jókat szokott beszélgetni. (Képzelem, milyen jót beszélgettek a Leuchter-

jelentésről ezzel a zöldséggel, akinek hozzátartozóival - hogy üllői úti híveinek dalát idézzem - "Elment Auschwitzba a vonat", de onnan sohasem jött vissza.) Hogy miért tartotta szükségesnek 2003 májusában kommentár nélkül leközzölni a 15 éve megjelent Leuchter-jelentést, azt csak ő tudhatja. A kommentár nélküliség számomra igen sokat mondó, hogy néhai Antall Józsefet idézzem, ez is "írói munkásságának része."

Hogy ezeket a soroknak megírására szántam magam, annak az oka az, hogy a leírtak alapján Csurka és Gazdag minden bizonnyal tudnak valami számomra igen fontos dolgot, amit én nem tudok. Néhány hete, az anyák napján Csurka a Nap-tévében adott egy interjút, amiben volt egy valódi emberi momentum: elmondta, hogy ilyenkor minden évben virágot visz édesanyja sírjára. Hát ez az, ami nem adatott meg nekem! Szüleimet, nővéremet, nagyanyámat 1944. július 4-én Horthy Miklós csendőrsége Szombathelyen vagonokba rakta és elindította Auschwitz irányába. 13 éves nővéremet rejtékhelyéről egy nyilas feljelentése alapján vitték szüleim után. Ez a nyilas kisember volt (kórházi altiszt), nem tartozott tehát a párt értelmiségi vonulatához. Ordas eszméit nyilvánvalóan azoknak a szellemi kútmérgezőknek műveiből merítette, amelyek új kiadásait a Magyar Fórum a mai napig is oly lelkesen hirdeti. Mindaddig abban a hitben éltem, hogy a deportálás folytatása a jól ismert volt: Auschwitz, rámpa, gázkamra, krematórium, a hamvak eltüntetése. Hogy családom Auschwitzba megérkezett, arra szemtanúk vannak. Az említett cikkek viszont a folytatást illetően teljes bizonytalanságba taszítottak. Mi történt ott velük? Mikor és hogyan haltak meg? Hol vannak eltemetve? Várom, hogy a nevezett urak megoszszák velem ismereteiket. Szeretnék az életben egyszer én is virágot tenni szeretteim sírjára. Nővérem 72 éves lenne. Róla még azt is feltételezhetem, hogy szerencséje a Hitlerjugenddel hozta össze és azok újabb dicső lapot írtak a német történelembe azzal, hogy megmentették és biztonságba helyezték. Hol lehet?

Hogy megkönnyítsem a két úr kutatómunkáját, leírom szeretteim adatait, ahogy azok a Vas megyei levéltári füzetek 7. Források a szombathelyi gettó történetéhez 1944. április 15-1944. július 30, Szombathely, 1994 című kiadványban közölt listában megjelentek: 1007. dr. Görög Dénes orvos, 1901.1.29 rkat. Bátor u. 1; 1008. dr. Görög Dénesné htb. 1906.1.21 rkat. Bátor u. 1.; 1009. Görög Klára tanuló, 1931.5.8 rkat. Bátor u. 1; 2730. özv. Szemző Sándorné htb. 1881.10.6 rkat. Széchenyi u. 1. (A lista 4228 nevet tartalmaz. Közülük 43-an tértek haza.)

Szorongva várom, hogy hozzájuthassak a számomra oly fontos információkhoz.

Dr. Görög Sándor